

Varför är vi här?

Innan vi kom till NA:s gemenskap kunde vi inte hantera våra egna liv. Vi kunde inte leva och glädja oss åt livet som andra människor gör. Vi måste ha något annorlunda och vi trodde att vi hade funnit det i droger. Vi satte användningen av dessa före våra familjers, fruars, äkta mäns och våra barns välfärd. Vi måste ha droger till varje pris. Vi tillfogade många människor stor skada, men mest av allt skadade vi oss själva. Genom vår oförmåga att ta personligt ansvar skapade vi i själva verket våra egna problem. Vi verkade oförmögna att möta livet på dess egna villkor.

De flesta av oss insåg att vi i vårt beroende långsamt begick självmord, men beroendet är en så slug fiende till livet att vi hade förlorat förmågan att göra något åt det. Många av oss hamnade i fängelse eller sökte medicinsk, religiös eller psykiatrisk hjälp. Ingen av dessa metoder var tillräcklig för oss. Vår sjukdom kom alltid upp till ytan igen eller fortsatte att utvecklas tills vi i förtvivlan sökte hjälp hos varandra i Anonyma Narkomaner.

Efter att ha kommit till NA insåg vi att vi var sjuka människor. Vi led av en sjukdom som inte har något känt botemedel. Den kan dock hejdas i ett visst skede och tillfrisknande är sedan möjligt.